

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 63.433 van 5 december 1996
in de zaak A. 67.324/VII-13.648.**

In zake : Rosanne VANCAUWENBERGHE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat M. DENYS,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. BOSSUYT,
kantoor houdende te ASSEBROECK-BRUGGE,
Bossuytlaan 35.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Rosanne VANCAUWENBERGHE op 26 januari 1996 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 30 november 1995 van de Vlaamse minister van Leefmilieu en Tewerkstelling waarbij haar beroep tegen het besluit van 29 juni 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van West-Vlaanderen houdende het gedeeltelijk verlenen van een milieuvergunning om te Wingene, Schaapsdreef 1A, een varkensfokkerij verder te exploiteren en uit te breiden, wordt ongegrond verklaard en het beroepen besluit bevestigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
J. BAERT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 september 1996 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 10 oktober 1996;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE die, loco Advocaat M. DENYS verschijnt voor verzoekster, en van Advocaat J. BOSSUYT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. BAERT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende, wat de tweede voorwaarde betreft, dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift in essentie het volgende doet gelden :

"Het bestreden besluit heeft tot gevolg dat verzoekster verplicht wordt om op het bedrijf maximaal

1.200 mestvarkens te houden, terwijl de installaties plaats bieden aan 3.000 dieren.

Uit de uiteenzetting der voorgaanden blijkt dat de moeilijkheden terug te brengen zijn tot een ministerieel besluit dd. 21 augustus 1989, waarbij de exploitatievergunning voor de uitbating van de twee meest recente stallen geweigerd werd.

Toendertijd werd bij de Raad van State op 10 november 1989 een beroep tot nietigverklaring tegen deze beslissing aangetekend, maar in deze procedure wordt nog steeds gewacht op het Auditerraatsverslag (procedure gekend onder G/A. 41.562/VII-9.206).

Het Vlaams Gewest heeft zelfs gemeend in vermelde procedure voor de Raad geen verweer te moeten voeren.

...
Een vernietigingsarrest van de Raad van State in de hangende procedure zal echter tot gevolg hebben dat over het vergunningsdossier een nieuwe beslissing moet worden genomen, met inachtnaam van het gezag van gewijsde van het beschikkend gedeelte en de motivering van het arrest van de Raad van State.

Indien bijvoorbeeld de Raad van State het ministerieel besluit zou vernietigen op grond van het middel genomen uit de miskenning van het gefundeerde advies van het Bestuur voor Leefmilieu, waarvan zonder afdoende motivering is afgeweken, zal de minister normalerwijze de wettigheid enkel kunnen herstellen door het afleveren van de vergunning :

...
Het gegrond bevinden van het vijfde middel van het beroep met betrekking tot de overschrijding van elke redelijke beslissingstermijn zou dan weer tot gevolg hebben dat de minister zelfs geen nieuwe beslissing na vernietiging meer zal kunnen nemen.

In elk geval zal het onwettig bevinden en vernietigen van het ministerieel besluit met terugwerkende kracht gebeuren, en zal een gunstige beslissing van de minister na vernietiging ook tot gevolg hebben dat de verschillende dwangmaatregelen ten onrechte werden opgelegd.

Het is voor verzoekster inmiddels echter absoluut onmogelijk om, in afwachting van een uitspraak van de Raad van State in de hangende en in onderhavige procedure, de exploitatie van de inrichting terug te brengen tot de twee oudere stallen.

Zulks zou immers een forse reductie impliceren van 3.000 naar 1.200 dieren.

De catastrofale gevolgen van dergelijke drastische inperking blijken genoegzaam uit een boekhoudkundig verslag dd. 28 november 1994 van bedrijfsrevisor VANDERDONCKT, verbonden aan de associatie van bedrijfsrevisoren PEETERS, DUPONT & PARTNERS (copie in bijlage).

...

De bedrijfsrevisor komt dan ook tot de conclusie dat het bedrijf onherroepelijk zal moeten opgedoekt worden indien een inkrimping van de activiteit wordt opgelegd en bestendigd.

In de gegeven omstandigheden houden verzoekster en haar gezin immers amper voldoende over om op normale wijze te kunnen overleven.

Komt daar nog bij dat bij een gedeeltelijke sluiting van het bedrijf onvermijdelijk de lopende leninglasten moeten blijven gedragen worden, zodat ook op persoonlijk vlak de bestaanszekerheid bedreigd wordt.

De financiële moeilijkheden waarmee verzoekster nu geconfronteerd wordt hebben in hoofdzaak betrekking op de zware leninglasten die nog moeten afgelost worden voor de bouw van deze stallen, zoals blijkt uit het boekhoudkundig verslag dat verzoekster in bijlage voegt.

Wanneer verzoekster dan een nieuwe vergunningsaanvraag indient omdat de geldigheidsduur van de basisvergunning van 1980 afloopt, en in de loop van de procedure met nadruk wijst op de zware persoonlijke en financiële problemen die de houding van de overheid meebrengt, zijn de diensten van het Vlaams Gewest blijkbaar niet te vermurwen, en wordt verzoekster verder in een uiterst delicate positie gemanoeuvreerd.

Het nadeel dat verzoeker lijdt is dus ernstig en moeilijk te herstellen";

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat voor de betrokken inrichting nooit een vergunning om 3.000 varkens uit te baten werd verleend; dat het nadeel dat verzoekster voorhoudt te zullen lijden door de "forse reductie van 3.000 naar 1.200 dieren" in rechte dan ook niet kan aangenomen worden; dat bij de beoordeling van het aangevoerde nadeel in deze zaak niet kan en mag vooruitgelopen worden op de uitspraak die de Raad van State zal vellen over het hangend annulatieberoep tegen het ministerieel weigeringsbesluit van 21 augustus 1989, laat staan op het gevolg dat de verwerende partij er zal aan moeten geven; dat de financiële moeilijkheden die volgens verzoekster tot de sluiting van het bedrijf zullen leiden, volgens haarzelf in hoofdzaak betrekking hebben op de zware leninglasten die nog moeten afgelost worden voor de bouw van de twee

stallen waarvoor geen exploitatievergunning werd bekomen; dat derhalve dit nadeel niet voortvloeit uit de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit;

Overwegende dat derhalve aan de tweede voorwaarde gesteld door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State niet is voldaan; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op vijf december 1900 zesennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
	A. VANDENDRIESSCHE,	staatsraad,
Mevr.	Ch. BAMPS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

Ch. BAMPS.

D. VERBIEST.